

Diskussion med Lyndon LaRouche, 3. december 2015: Brunelleschi-princippet: Fremskridt er altid en revolutionær proces, og en revolution af en sådan art må være en genial handling

Der findes ingen evolutionsproces, når det kommer til udviklingen af menneskets kultur. Der er visse virkninger, som indtræder på visse tidspunkter. Men så, pludseligt, kollapser hele kulturen og forsvinder, den bliver slagtet. Så kommer der senere en anden, som bevirker noget nyt og giver menneskeheden en ny chance for fremskridt. Og vores opgave er at forstå, hvordan fremskridt fungerer, og det er ikke en evolutionær proces. Det er altid en revolutionær proces, aldrig en evolutionær proces!

Download (PDF, Unknown)

IMF ændrer sine regler for at

skade Rusland og BRIKS

9. december, 2015 – IMF ændrede i tirsdags reglerne for sin (giftige) udlånsvirksomhed, for derved eksplicit at give Ukraine mulighed for ikke at tilbagebetale sin gæld til Rusland. IMF forsøger stadigvæk at komme på en formulering af "rationalet" bag ændringen, men det står klart, at London og Washington har indgået aftale om, at konfrontation med Rusland må være enhver "vestlig" institutions opgave.

IMF udsendte følgende: "IMF's bestyrelse mødtes i dag og aftalte at ændre den nuværende politik vedrørende nul-tolerance over for restance til statens kreditorer. Vi vil i de kommende dage komme med de detaljerede forskrifter for rækkevidden af, og rationalet bag, denne ændring i vores politik".

For indeværende vil reglen alene berøre Ukraine og Rusland.

IMF har tidligere ændret sine regler for at gøre det muligt at udlåne "med restancer" til Ukraine – dvs., at låne dem yderligere penge, selvom de ikke tilbagebetalte gamle IMF-lån. Så begyndte IMF's direktør Christine Lagarde personligt at forhandle med Ukraines kreditorer om afskrivninger af landets udenlandsgæld – hvilket, som det er blevet bemærket, er det modsatte af IMF's politik i forhold til Grækenland, og sker til trods for, at Ukraines økonomi og valuta er kuldsejlet mere og mere. Ukraines præsident Poroshenko og premierministeren, Victoria Nulands "mand Yats", brugte åbenlyst de tidligere IMF låne-udbetalinger til at finansiere militærets krig med Rusland.

Erklæringen fra i dag betyder, at nationer, der misligholder gæld til andre lande, stadig vil kunne modtage nye IMF lån. Ukraine har – ikke tilfældigt – meddelt, at det ikke vil honorere sin gæld til Rusland på \$3 mia., der forfalder ved årets udgang, (og har nægtet at forhandle en gældssanering,

som Rusland ellers har tilbudt).

Wall Street Journal nævner, at Rusland har afvist Ukraines forslag om at 'nedbarbere' gældsforpligtelsen på de \$3 mia., alt imens Ukraine afviste et russisk modtilbud med krav om, at Ukraine skal betale hele beløbet, men over en længere tidsramme. "Dette dødvande truede IMF's 'redningspakke' (bailout) til Ukraine, samt andre vestlige hjælpeindsatser for fondens finansiering, inklusiv fra USA og Europa," siger *Wall Street Journal*.

"Jeg vil gerne minde om, at kun Rusland har tilbudt at hjælpe Ukraines økonomi og for to år siden gav et lån til landet, der ellers ikke havde adgang til eksterne markeder", sagde den russiske finansminister Anton Siluanov til journalister i tirsdags. IMF's beslutning om at ændre sin udlånspolitik er blevet truffet "for at skade Rusland, og for at legalisere Kievs muligheder for ikke at tilbagebetale sine lån", sagde han, idet han kaldte beslutningen "fremtvunget og forudindtaget".

En kommentator ved RT TV sagde, at dette træk repræsenterer en politik fra USA's side for at opdele verdens valutaer i to blokke: en dollar-blok (japanske yen, euro, pund), og for hvilken det gælder, at gæld SKAL tilbagebetales, og alle andre, udtrykkeligt refereret til som lån i BRIKS-valutaer, for hvilke det gælder, at tilbagebetaling er valgfrit.

**Medvedev:
nedskydning af**

Tyrkiets

det russiske fly var en casus belli, men vi valgte ikke at respondere symmetrisk

10. december 2015 – Den russiske premierminister Dmitry Medvedev sagde i et Tv-interview i går, at Tyrkiets nedskydning af det russiske Su-24 bombefly i Syrien den 24. nov. var tilstrækkelig »casus belli« til at begynde en krig, men Rusland valgte ikke at gøre det.

»Det var et direkte angreb på en fremmed stat. I den nuværende situation er en krig det værste, der kunne ske. Derfor blev der taget en beslutning om ikke at levere et symmetrisk svar til det, tyrkerne havde gjort«, forklarede han. »Vi var dog nødt til at gøre dem begribeligt, at de vil stå til ansvar for deres handlinger. Af præcis denne årsag, og for at beskytte vore borgeres sikkerhed, blev de relevante beslutninger truffet.«

Man bør indse, at Ruslands handlinger faktisk ikke er sanktioner, men snarere den russiske stats »beskyttende reaktion«, sagde Medvedev.

Willy Wimmer i Moskva: RT og Putin forhindrede en storkrig

i Europa over Ukraine

10. december 2015 – I et interview på sidelinjen af RT's 10. jubilæumskonference kaldte det tidligere tyske kristendemokratiske parlamentsmedlem og statssekretær i Forsvarsministeriet Willy Wimmer RT-konferencen for »en meget vigtig begivenhed på et meget vigtigt tidspunkt«, der var en hovedsammenkomst for styrkelse af den »intellektuelle dialog« mellem alle sider i Europa. Han gjorde det klart, at han også havde benyttet lejligheden til at se sine »gode venner« i Moskva, en by, han beskrev som en »hektisk by ligesom Beijing« og skarpt tilføjede, at man på hele kontinentet kun kan sammenligne disse to hektiske byer.

Forespurgt om RT's rolle i verden benyttede Wimmer lejligheden til ikke alene at give udtryk for sin taknemlighed for, at RT kom på det rette tidspunkt for at tjene som »ny haj i poolen«, hvis nyhedsrapportering tvang andre medier til at give en mere ligevægtig dækning. Midt i konflikten i Ukraine »forhindrede RT og den russiske præsident os i at få en storkrig i Europa ... som jeg ser det, så er RT en fredsbevarende kraft«, udtalte Wimmer.

Leder, 11. december 2015: USA: Tro ikke på de offentlige løgne!

Den fordærvede offentlige mening og de ditto offentlige medier påstår, at Obamas fjernelse er umulig. Ja, de går endda så vidt som til at påstå, at det ikke engang bliver diskuteret. Men takket være først og fremmest, og mest af alt, den

hovedrolle som katalysator, der spilles af Lyndon LaRouches »Manhattan-projekt« – er ingen af disse påstande sande. Ja, faktisk finder der en aktiv diskussion sted om behovet for at fjerne Obama på højeste regeringsplan. Ikke flere løgne; det kan gøres, og det må gøres, og vi må sørge for, at det bliver gjort, og gjort hurtigt.

Undertiden har en aktion, der angiveligt synes at være lokaliseret til et enkelt sted, såsom »Manhattan-projektet«, en universel virkning; tænk f.eks. på Brunelleschis kuppel i Firenze (katedralen Santa Maria della Fiore).

En del af det, som disse fordærvede medier og den offentlige mening forholder dig, er, at der nu foreligger et aktuelt lovforslag i Kongressen, der opregner 11 overtrædelser, der kunne udløse en rigsretssagsprocedure imod enhver præsident, der begik en hvilken som helst af disse overtrædelser. Den mest prominente af disse overtrædelser er lige netop disse »store forbrydelser og forseelser«, for hvilke Lyndon LaRouche har rejst tiltale mod Barack Obama i sine ugentlige dialoger med Manhattan-projektet.

Kongresmedlem Ted Yoho (R-Fla.) introducerede »H. Res. 198« den 13. april i år. Den er behagligt kortfattet. Efter nogle indledende »alt imens'er«, siger dens operative afsnit ganske enkelt det følgende:

»Repræsentanternes Hus erklærer, at de følgende præsidentielle handlinger skal udgøre 'store forbrydelser og forseelser' inden for rammerne af artikel II, sektion 4, der skal udløse Husets vedtagelse af en artikel eller artikler for en rigsretssag ('impeachment'), der skal sendes til Senatet til efterprøvelse –

»(1) at indlede krig uden udtrykkelig bemyndigelse fra Kongressen

»(2) at, i USA eller i udlandet, dræbe amerikanske borgere, der ikke er engageret i aktive fjendtligheder imod USA, uden

korrekt retssag (med mindre drabet var nødvendigt for at forhindre umiddelbar, alvorlig fysisk skade mod tredjeparter);

»(3) at forsømme udøvelsen af tilsyn med underordnede, der har gjort sig skyldig i kroniske forfatningsmæssige overgreb;

»(4) at bruge anviste midler i modstrid med betingelser fastsat for deres anvendelse;

»(5) med overlæg at lyve for Kongressen for at opnå bemyndigelse til krig;

»(6) at forsømme omsorgen for, at love samvittighedsfuldt udøves, derigennem, at erklæringer eller en systematisk politik for ikke-håndhævelse underskrives;

»(7) at indsætte eksekutive aftaler i stedet for traktater

»(8) med overlæg at lyve under ed for en føderal dommer eller undersøgelsesjury (grand jury)

»(9) at misbruge føderale (statslige) organisationer til fremme af en partisk politisk dagsorden;

»(10) at nægte at overholde en Kongresstævning om (udlevering af) dokumenter eller vidneafklæggelser, der er udstedt til et legitimt juridisk formål; og

«(11) at udstede eksekutive ordrer eller præsidentielle memoranda, der krænker eller omgår Kongressens forfatningsmæssige magtbeføjelser.»

Bemærk, at kongresmedlem Yohos lovforslag vil træde i kraft, så snart det er vedtaget af et flertal i Repræsentanternes Hus. Der behøves ingen handling fra Senatets side. Kongresmedlem Yoho har to medsponsorer: republikanerne Jeff Duncan fra South Carolina og Tom McClintock fra Californien. Republikaneren Justin Amash fra Michigan var en medsponsor, men trak sig tilbage den 9. juni. Vi kender endnu ikke hans begrundelser for tilbagetrækningen, men de involverer

sandsynligvis intensiteten i kampen – i en kamp, som nogle ønsker, vi skal tro, slet ikke finder sted.

Hele den aktuelle fokusering på det umiddelbare behov for at fjerne Obama har ført til, at nogle personer igen undersøger bestemmelserne i Sektion 4 i det 25. tillæg til Den amerikanske Forfatning, der foreskriver, hvordan man fjerner en præsident, »der ikke er i stand til at udøve sit embedes magtbeføjelser og pligter«, men som forsømmer at gå af på eget initiativ – og således har brug for et lille skub, kunne man sige.

Den sædvanlige fremlæggelse af Sektion 4 – det, der rent faktisk har været vores sædvanlig fremlæggelse af Sektion 4 – siger, at vicepræsidenten og et flertal af regeringsmedlemmer skal vedtage at erklære præsidentens mentale defekt (i det aktuelle tilfælde). Men det er rent faktisk ikke, hvad den siger. Dette er blot et af alternativerne. Det andet alternativ er, at Kongreshusene (dvs. Repræsentanternes Hus og Senatet) ved lov etablerer en anden »institution«, der ville få virkning af en særlig kommission til at undersøge og vedtage præsidentens evne til at fortsætte i embedet.

Det er potentielt set en temmelig stor forskel.

Lyndon LaRouche tilføjede her til aften, at der må være et tværpartisk initiativ for at dumpe (Donald) Trump. Netop nu har demokrater og republikanere mulighed for at sænke Trump på en regulær, upartisk basis. Hvis de kommer frem og siger det sammen, så omdefinerer det arten af præsidentkampagnen for 2016. Selv januar måned vil være for sent. Det bør ske nu, en upartisk organisering imod Trump, og denne samme kombination må også tage initiativ til handling for at dumpe Obama.

POLITISK ORIENTERING

den 10. december 2015:

Er NATO allerede i krig med Rusland?

Med formand Tom Gillesberg

Videnskab og naturlig lov ler ad COP21-konferencen; eller, global industriel afmatning overhaler kulstofudledningshysteriet

9. december 2015 – Videnskab og naturlig lov, hvis vi må personificere dem i en god sags tjeneste, fik sig et godt grin i dag, da det Globale Kulstofprojekt udgav en undersøgelse på COP21-konferencen i Paris i Le Bourget, Frankrig, der erklærede, at de globale CO₂-udledninger har været konstante eller endda er gået lidt ned siden 2013, med en afgørende nedgang i 2013-14. Denne undersøgelse blev også udgivet i magasinet *Nature Climate Change*.

Hvorfor mødes de så i Paris under afsindige krav fra den

britiske kongefamilie, Paven og miljølobbyen om at standse væksten af CO₂-udledninger?

En artikel i *New York Times* af Justin Gillis og Chris Buckley rapporterer, at en nedgang på 0,6 % er projekteret for i år og kommer med spekulationer, der siger, at de globale kulstofudledninger allerede er toppet. Forfatterne sætter denne projekterede nedgang med vækst i udledninger, der i gennemsnit lå på 2,4 % om året i det seneste årti, og undertiden toppede på 3 %.

På inkompetent vis erklærer de, at dette ville være »højst usædvanligt på et tidspunkt, hvor den globale økonomi vokser«; faktisk kan den lille smule økonomisk vækst, der kan stampes op, uden for Kina, Indien og nogle enkelte andre nationer, ikke optage meget plads i produktive afdelinger, der kræver kraftigt input af fossilt brændstof.

Både USA og Kina har faldende CO₂-udledningsniveau, fandt forskerne. I USA synes faldet at ligge på 1,4 % for i år; efterspørgslen efter fossilt brændstof har været støt faldende pga. reduceret bilkørsel og reduceret forbrug af fossilt brændstof til varefremstilling, osv. I Kina, der stadig har et stort årligt, økonomisk vækstvolumen, synes CO₂-udledninger at være faldende med 2 % i 2015; en overflødig kulkraftsektor er så hurtigt som muligt ved at blive erstattet med sol-, vind- og kerneenergi.

New York Times hævder, at nedgangen i kulstofudledninger viser, at Kina er i færd med at foretage en overgang til en serviceøkonomi. Tværtimod, så er Kina ved at gå over til en mere avanceret økonomi, der bruger atomkraft, og fusionskraft, der virkeliggøres gennem Kinas plan om at udvinde helium-3 på Månen; en økonomi, der forlader sig på højhastighedstog og maglev-teknologi (magnetisk levitation) til massetransport.

Anti-videnskabsflokkens er nede og bide i gulvtæppet og kan ikke beslutte sig til, om de skal komme med anklager om, at

Kinas statistikker over sin reduktion af kulstofudledninger er forkerte, eller om de skal narre sig selv med, at reduktionen af kulstofudledninger har fundet sted, fordi lande har ageret på deres mål for reduktion af kulstofudledning.

Frankrigs politik i Mellemøsten efter angrebene 13. november

Paris, 9. december 2015 (Nouvelle Solidarité) – Det tyrkiske luftvåbens nedskydning af Ruslands Su-24 bombefly over Syrien har blot fortsat udviklingen af den franske situation, siden Hollandes møde med Putin i kølvandet på angrebene i Paris 13. november. En indikation for tendensen er de erklæringer, som den franske ambassadør til Rusland, Jean Maurice Ripert, kom med den 7. dec. på en videnskabskonference i Moskva. Ambassadør Ripert talte om samarbejde mellem Rusland og Frankrig, især omkring spørgsmål om terrorisme, rapporterer Sputnik. »Inden for terrorisme har samarbejde mellem de russiske og franske tjenester aldrig været afbrudt ... Vi har samme interesser.« »Inden for disse områder«, understregede han, »sparer Putin og Hollande ingen midler for at få håndgribelige resultater. Præsident Hollande og præsident Putin har talt med hinanden 22 gange siden årets begyndelse. Tror I, der er nogen anden statschef, der har talt så tit med præsident Putin?«, spurgte han.

»Det er i nøden, at man kender sine venner. Angrebene den 13. november ramte Frankrig og hensatte landet i sorg ... Og jeg behøver ikke understrege, hvor meget, de russiske myndigheders, og også befolkningen i Moskvas, tilkendegivelser

af solidaritet har rørt os.« Han nævnte de lange køer af moskovitter, der kom for at lægge blomster og tænde lys foran den franske ambassade i kølvandet på angrebene i Paris.

Ord er en ting, men kendsgerningerne er undertiden noget barskere. Den franske deployering i Mellemosten har, alt imens den er en del af den amerikanske koalition, en vis grad af autonomi. Franskmændene deployerer fra deres egne baser – hangarskibet Charles de Gaulle og militærbasen i Abu Dhabi, De forenede arabiske Emirater – og ikke fra Incirlik i Tyrkiet. Siden begyndelsen af deres engagement der, har franskmændene sagt, at, alt imens de er en del af koalition, så ville de forlade sig på deres egne efterretninger og selv afgøre, hvad deres mål skal være. Militære kilder her siger, at, på trods af, at de aktuelle efterretninger på jorden i Syrien lider under, at franskmændene totalt har brudt med præsident Assad og Syrien, så har de deres egne efterretninger via satellitter og andre midler.

For at gå yderligere frem med alliancen med Rusland, må Frankrig imidlertid bryde med den amerikanske koalition. Problemet er, at, pga. Frankrigs tab af industri og landets genintegrering i NATO, så er det afhængigt af amerikansk udstyr til hovedoperationer derovre. Og alt imens udenrigsminister Laurent Fabius sagde til *Le Progrès de Lyon* den 5. dec., at han ikke stillede krav om, at Assad skulle gå, før en politisk overgang finder sted – et skridt fremad vis-à-vis hans tidligere holdninger – så har Frankrig endnu ikke besluttet at genoprette samarbejde med Assad, hvilket er, hvad landet burde gøre.

Alt imens det er vigtigt for Frankrig at begynde at bevæge sig væk fra den angloamerikansk dominerede koalition og hen imod Rusland, så kan løsningen tydeligvis kun komme fra afsættelsen af Obama i USA.

Foto: Moskovitter udtrykker deres solidaritet med Frankrig foran den franske ambassade.

Africanske ledere: Kina koloniserer ikke, ligesom Vesten

7. december 2015 – Avisen Xinhuas dækning af Xi Jinpings historiske Afrikaturne i denne måned inkluderer nogle ting, som den vestlige dækning har udeladt – nemlig, at afrikanske ledere, ud over at være taknemlige for Kinas løfte om en 60 mia. dollar stor investering hen over de næste tre år, også understregede, at Kina, ulig de vestlige kolonimagter, ikke opstiller betingelser og politiske begrænsninger over for de afrikanske nationer, men seriøst har opbygning af nationer til formål.

Xi sagde i sin hovedtale på Forum for Samarbejde mellem Kina og Afrika (FOCAC) i Sydafrika i sidste uge: »Kina er af den stærke overbevisning, at Afrika tilhører det afrikanske folk, og at afrikanske anliggender bør beslattes af det afrikanske folk.«

Adji Ayassor, statslig minister i det Togos Ministerium for Planlægning af Økonomi, Finans og Udvikling, sagde fredag til Xinhua, at den kinesiske præsidents hovedtale sagde »sandheden om samarbejdet mellem Kina og Afrika«. I modstrid med det, som nogle i Vesten hævder, så er Kina »ikke i færd med at kolonisere Afrika«, sagde han. »Vi mener, det er den bedste måde at udvikle Afrika på ... Det (Kina) følger en ægte kurs for udvikling i Afrika. Det er et ægte samarbejde.«

Zimbabwes præsident Robert Mugabe, der i øjeblikket også indtager formandsposten, der går på omgang, for Den afrikanske Union (AU), takkede i sin tale ved åbningsceremonien i Kina for sin »betingelsesløse støtte« til Afrika og angreb aktioner fra vestens side, der har kørt fremskridt i Afrika af sporet. »Kina har aldrig forsøgt at kolonisere os, og alt imens visse med henblik på at forringe har fremført, at vores samarbejde med Beijing kun skulle være drevet af handelsinteresser, så stemmer kendsgerningerne på jorden ikke overens med en så forvrænget anskuelse«, sagde Mugabe.

Kenyas præsident Uhuru Kenyatta sagde til reportere den 5. dec., at »den opfattelse, at Kina er den nye koloniherre, er en total misrepræsentation af Beijings aktiviteter her i Afrika ... Opnåelse af gensidig gavn er grundlaget for samarbejdet mellem Kina og Afrika. Jeg tror ikke, man kan kalde en partner, der hjælper os med at bekæmpe fattigdom og andre udviklingsmæssige udfordringer, for en kolonimagt.« Kenyatta sagde, at det, Kina gør i Afrika, er det, som koloniherrerne ikke gjorde i fortiden, nemlig at hjælpe Afrika ud af fattigdom. »Kina er parat til at med vores udvikling og imødekomme vore socioøkonomiske mål, uden at påtvinge os sin egen dagsorden. Dette er et fremragende aspekt ved vores samarbejde med Kina.«

Foto: Kenyas præsident Uhuru Kenyatta.

Afrikanske eksperter hylder

Xi Jinpings perspektivplan for en 'ny afrikansk æra'

5. december, 2015 – Den kinesiske præsident Xi Jinping, der nu afslutter sit højt priste Afrika-besøg, har i betydelig grad opgraderet det kinesisk-afrikanske forhold til at være "en vidtgående strategisk forbindelse" og fremlagt en omfattende strategi for afrikansk industrialisering. 'Hvirvelvinden' af en rundrejse, som den kinesiske præsident har foretaget – hans andet præsidentbesøg i Afrika – huer næppe iagttagere i det Hvide Hus' Afrikakontor. I sin tale til det Kinesisk-Afrikanske Samarbejdsforum (FOCAC) d. 4. december understregede Xi den fundamentale betydning af at reducere fattigdom. "Fattigdom er den underliggende årsag til kaos", sagde han.

"Og udvikling er nøglen til at løse alle problemer." Han bemærkede, at den nuværende situation åbner for enorme muligheder for udvikling, men også farer, der må konfronteres, inklusiv terrorisme, miljøforringelser og hegemonisme.

Besøget har skabt en kolossal følelse af optimisme blandt afrikaeksperter. "Kinas strategier for udvikling og samarbejde har hjulpet det afrikanske kontinent med at skabe en ganske hurtig, synlig og betydelig økonomisk og social omstilling", sagde professor Gerishon Ikiara, meddirektør ved Nairobi Universitetets Institut for Diplomati og Internationale Studier i Kenya. "For tyve år siden indgik Kinas samarbejde med Afrika om industriel kapacitet dårligt nok i internationale diskussioner. I og med, at afrikanske lande nu betragter Kina som den mest velegnede partner i deres nationale industrialisering og andre udviklingsprogrammer, har denne situation imidlertid ændret sig radikalt", sagde Ikiara.

"Det er mislykkedes for Afrika opnå en meningsfuld udvikling inden for vareproduktion i de seneste årtier", sagde Fay

Chung, en afrikansk lærd i Zimbabwe af kinesisk herkomst", men nu er der kæmpe store muligheder for et industrielt samarbejde mellem de to parter, såvel som tilstrækkeligt rum for yderligere udvikling."

Da Forum for Kinesisk-Afrikansk Samarbejde blev etableret i år 2000, var handelsvolumenet mellem Kina og Afrika \$10 mia. Nu er Kina blevet kontinentets største handelspartner, med et tovejs handelsvolumen, der i henhold til Kinas Handelsministerium forventes at nå \$300 mia. i 2015. Men kursen fokuserer nu klart på infrastruktur, i særdeleshed transport og "kapacitetsopbygning". Kina vil uddanne 200.000 afrikanere til kvalificeret teknisk personale i Afrika og vil give teknisk uddannelse til 40.000 afrikanere, der bringes til Kina for oplæring.

Alt imens præsident Xi, og senest udenrigsminister Wang Yi, har fremhævet behovet for skabelsen af et stærkt grundlag for Afrikas industrialisering, så vil kinesiske investeringer også blive rettet mod en stigende landbrugsproduktion og -produktivitet, med fokus på storlandbrug, oplagring og forarbejdning af korn og dyrehold. Kina vil starte landbrugsprojekter i 100 afrikanske landsbyer og vil sende 30 hold kinesiske landbrugseksperter til at hjælpe med programmerne.

For at fremme den kulturelle udveksling – en af de fem vigtige "grundpiller", som den kinesiske præsident har anført som grundlæggende for det forstærkede forhold – vil Kina bygge fem kulturcentre, introducere TV-udsendelser via satellit i landsbyer og bringe 900 afrikanske, akademiske lærere til Kina. Kina vil også udvide antallet af direkte flyforbindelser mellem Kina og afrikanske byer, for at forøge kulturel udveksling og turisme.

Rusland siger, USA og Rusland snart vil præsentere FN-Resolution for at forkrøble ISIS' indkomster

Rusland siger, USA og Rusland snart vil præsentere FN-Resolution for at forkrøble ISIS' indkomster, sagde Ruslands ambassadør til FN Vitaly Churkin til reportere den 9. dec. »Vi arbejder sammen med USA's delegation om et fællesprojekt. Dette er en storstilet resolution til bekæmpelse af terrorisme. Vi har tiltro til, at vi vil opnå dette, at denne resolution vil være klar til 18. december.« RT rapporterer, at denne »nye resolution vil indeholde en klausul, der vil håndhæve en strengere implementering af Resolution 2199 [en russisksponsoreret resolution fra februar 2015], der forbyder illegal oliehandel med terroristgrupper.«

Foto: Vitaly Churkin i FN.

USA bekræfter officielt: Amerikanske F-15-fly er i Tyrkiet som Ruslands

modstandere

9. december 2015 – De amerikanske F-15C luft-til-luft-kampfly, der blev deployeret til Syrien i begyndelsen af november, blev sendt dertil for at være modstandere mod Ruslands tilstedeværelse i Syrien. En unavngiven højtplaceret embedsmand i det amerikanske Luftvåben kom med kommentarer, der faktisk sagde dette, i går, som det rapporteres af *The National Interest*. Embedsmanden sagde, at kampflyene blev sendt til Tyrkiet, fordi »vi mente, at Rusland var i færd med at optrappe deres krænkelser af grænsen.«

Embedsmanden bekræftede således den erklæring, som kongresmedlem Tulsi Gabbard (D-Hi.) kom med den 1. dec. i Husets Komite for de Væbnede Styrker, da hun udspurgte forsvarsminister Ash Carter om truslen om atomkrig mod Rusland: »Så, den kendsgerning, at vi nu har vores F-15-fly, der afpatruljerer den tyrkisk-syriske grænse, med en primær luft-til-luft-operation – der er ingen luftkamp imod ISIS; de har ingen aktiver i form af luftvåben; så jeg kan kun gå ud fra, at disse flys mål er russiske fly«, sagde hun. Carter svarede aldrig på hendes erklæring om F-15C-flyene, men det er nu demonstreret, at hun har ret.

Den unavngivne embedsmand klagede i øvrigt over, at tyrkerne ødelagde deployeringen af det amerikanske luftvåben med deres nedskydning af det russiske Su-24 fly den 24. november, som det amerikanske luftvåben ikke havde forventet, og det forventede heller ikke den russiske reaktion, dvs. russernes deployering af S-400 luftforsvarssystemet, tættere på den syriske kyst.

Foto: Det russiske krigsskib Moskva krydser nu ud for den syriske havneby Latakia.

Leder, 10. december 2015:

USA: Et spørgsmål om overlevelse – for hele verden. Fjern Obama!

Spørgsmålet om Frankrigs overlevelse efter det andet terrormassemord i Paris på et år blev udtrykt, da den franske præsident Hollande omgående og tvingende nødvendigt gik i aktion for at fremtvinge en alliance mellem Rusland, Frankrig og USA for at knuse ISIS og al-Qaeda.

Spørgsmålet om Ruslands overlevelse efter Tyrkiets bombing af det russiske fly over Syrien blev udtrykt, da præsident Putin holdt sin magtfulde tale til parlamentet i militærets hal, og påkaldte Ruslands 15 år lange kamp for at bekæmpe terror i Rusland, og nu, international terror, og indkaldte hver eneste russiske borger til at se sig selv som en »soldat« i denne krig.

Spørgsmålet om Amerikas overlevelse nu har intet at gøre med valggøglet efter terrorangrebet i San Bernardino. Spørgsmålet handler om den præsident Obama, der insisterer på at angribe og konfrontere Rusland og Kina som fjender, og som skjuler og benægter beviser for, at Saudi Arabien, Tyrkiet, Qatar og London støtter radikal jihadisme. Den præsident, der beordrede den amerikanske »åbning« til det Muslimske Broderskab siden 2011; som, siden afsættelsen og mordet på Gaddafi, har ført en bevidst kurs mod et endeligt opgør med Rusland og Kina, og i hvilket selvmorderisk opgør han tror, at de vil kapitulere til regimeskift, hvor som helst, han måtte ønske det.

Stiftende redaktør for Executive Intelligence Review Lyndon

LaRouche har krævet, at Obama fjernes fra embedet, siden 2009, hvor han, med det samme, Obama indtog Det Hvide Hus, identificerede hans fatale »Nero-kompleks«.

LaRouche fremlagde det i dag: »Putin udøver en kvalitet af lederskab, der er de fleste amerikanske præsidenter i vores historie overlegent – men Obama! Obama begik et bevidst bedrageri, to gange på nationalt TV, hvor han dækkede over terroroperationen i Californien. Han støttede denne operation ved at forsøge at skjule dens karakter, og dernæst skjule dens sponsorer. Obama er en faktor for terrorisme og krig, en potentiel atomkrig.«

Obama driver nu nationen og planeten hen mod en atomar konfrontation, som den menneskelige civilisation ikke kan overleve. Atomvåbeneksperter kan se det og kommer med offentlige advarsler. Mindst ét kongresmedlem kan se det; kongresmedlem Tulsi Gabbard fra Hawaii udfordrede forsvarsminister Carter med denne Obamas trussel om atomkrig i Husets Komite for de Bevæbnede Styrker. Præsident Putin og det kinesiske lederskab ser det helt bestemt og træffer enhver foranstaltning til at forberede sig, så vel som til at undgå krig.

Onsdag ringede en af LaRouchePAC's samarbejdspartnere i Midtvesten til sit kongresmedlem, briefede ham og sagde til ham, at Obama måtte fjernes ved hjælp af det 25. forfatningstillæg, omgående. Kongresmedlemmet sagde, at han ikke havde hørt nogen diskussion om dette. Vælgeren svarede magtfuldt, »Så kan du begynde diskussionen!« Det gjorde kongresmedlemmet, usandsynligt nok, og ringede tilbage til sin vælger to gange til for at rapportere, hvordan de andre i Kongressen havde reageret.

Det er blot én borger. Gang det op. Ændr hvad du tænker mht. din mulighed for at være med til at gøre, hvad der i virkeligheden er ret og nødvendigt.

Frankrig: Front National fejrer ind over de franske regionalvalg i første runde

Paris, 8. december 2015 (Nouvelle Solidarité) – Som det forventedes var resultatet af de franske regionalvalg, at Front National (FN) kom ind på en førsteplads i seks af de tretten regioner i Frankrig, med høje stemmetal for Marine Le Pen og hendes niece, Marion Maréchal Le Pen – over 40 % – og stemmetal i størrelsesordenen 32-36 % for fire af deres løjtnanter. Front National fik 400.000 flere stemmer i præsidentvalget i 2012, end de fik i denne runde.

Lov-og-orden-partiets stemmetal blev betydeligt styrket af effekten af terrorangrebene i Paris den 13. november. Den klassiske højrefløj, en alliance mellem Sarkozys 'Republikanere' og to centrumspartier, kom ind som nummer ét i fire andre regioner, og Socialisterne kom ind som nummer tre med tre regioner på hånden. De nationale stemmetal svarer således til 28 % for FN, 27 % for den traditionelle højrefløj og 22 % for Socialisterne (PS).

Det er alt sammen temmelig relativt, eftersom det største »parti« er dem, der ikke har ladet sig registrere som vælgere, eller som ikke stemte – i alt 58 % af den totale vælgerskare. Det betyder, at Le Pen i virkeligheden fik 12 % af alle stemmer, højrefløjen 11 % og PS 10 %.

I et forsøg på at blokere Le Pens parti fra at komme yderligere frem, bad Socialistpartiet sine egne kandidater om at droppe ud, hvis de var med i en trevejs-opløb – LR, SP og FN – og hvis den traditionelle højrefløj var bedre

positioneret til at vinde over Front National end SP. For den traditionelle højrefløj erklærede Sarkozy i et interview, at han ikke ønskede at hverken trække sine egne kandidater tilbage, hvis Socialisterne var bedre positioneret til at vinde imod FN, eller gå sammen med anti-FN-listen. Han sagde, at det franske folk ikke ville billige en sådan taktik. Som et resultat af disse beslutninger kunne de endelige resultater af den anden runde i næste weekend vise overraskelser. FN vil efter al sandsynlighed kun beholde fire regioner, Socialistpartiet kunne komme op på seks og det traditionelle højre tre.

De to Le Pen-kvinder har forskellige strategier: Marine, der er den nationale leder, forsøger at vinde ved at ride på en mere »social« politik; hendes niece, Marion, ligger på en slags katolsk højrefløjskonservativ og liberal linje, der er mere i overensstemmelse med stifteren af Front National Jean-Marie Le Pen. I kølvandet på uoverensstemmelsen denne sommer mellem Marine og hendes fader, mødtes de for at forhandle en politik, der fuldt ud genintegrerede Marine i partilinjen i overbevisning om, at det netop nu er det rette tidspunkt til virkelig at være om bord med en anti-immigrantpolitik; Marine gik også med til at droppe sin politik for en exit af euroen, som de mener, folket endnu ikke er klar til at støtte. Generelt stiller de to gange Le Pen op efter en mere stilfærdig anti-immigrations- og stærkt lov-og-ordenspræget, politisk linje.

Selv om dette ser slemt ud, så er krisen så alvorlig, med de mest åbne tænkere, der temmelig klart forstår faren for krig, at der er mange åbninger med folk, der ikke er enige med Le Pen-politikken, og som ønsker noget andet. Der er mange muligheder for andre kræfter, der virkelig ønsker at kæmpe for at komme til. Og det er, hvad Jacques Cheminade (lederen af Solidarité & Progrès (S&P), den franske LaRouche-bevægelse, - red.) på det seneste har gjort, hvor han har rejst rundt i landet og mødt mange mennesker, generelt med fremragende

resultater. Folk opfatter dem, der er med i opløbet, som den perfide trekant med SP, LR og FN, og ser S&P som noget radikalt anderledes, der går i den rigtige retning.

Foto: Jacques Cheminade, lederen af S&P, under et direkte webcast, 'Dialog med nationen', den 25. november.

Er nedtællingen til Tredje Verdenskrig allerede begyndt?

7. december 2015 – Veterandiplomat Paul Craig Roberts rejser netop denne frygtindgydende kendsgerning i en artikel i dag med overskriften: »Der er krig i horisonten: Er det for sent at standse det?« På trods af al Ruslands tilbageholdenhed og fornuft – først i Ukraine og nu i Syrien – bemærker Roberts, så er deres tilbageholdenhed blevet behandlet som svaghed, og ved hver begivenhed, især efter Tyrkiets angreb på russernes Su-24 bombefly, har Washington blot øget provokationsniveauet. Dette kan skyldes, som han ildevarslende bemærker i begyndelsen, at, »når mobilisering for krig først begynder, følger det sin egen dynamik og er ukontrollerbart.«

Alt imens han aldrig bruger termen »atomar«, fremlægger Roberts tydeligt kendsgerningen om den globale trussel. »Det er ikke klart, i hvilken udstrækning de russiske og kinesiske regeringer forstår, at deres uafhængige politik, som blev bekræftet af den russiske og den kinesiske præsident den 28. september [på FN's Generalforsamling], af Washington anses for at være 'eksistentielle trusler' mod USA's enehærdighed. Grundlaget for USA's udenrigspolitik er det forpligtende engagement over for at forhindre andre magter i at rejse sig

til en status, hvor de vil være i stand til at begrænse Washingtons ensidige handling. Ruslands og Kinas evne til at gøre dette gør dem begge til mål.«

»Den russiske regering har forladt sig på ansvarlig, ikke-provokerende respons«, siger han. »Rusland har antaget en diplomatisk fremgangsmåde og forladt sig på, at europæiske regeringer kommer til fornuft og erkender, at deres nationale interesser afviger fra Washingtons, og ophører med at gøre Washingtons politik for eneherredømme mulig. Denne russiske politik er slået fejl. Gentagne gange er Ruslands ansvarlige responser med lav profil blevet brugt af Washington til at afbilde Rusland som en papirtiger, som ingen behøver være ræd for. Vi står tilbage med det paradoks, at Ruslands faste beslutning om at undgå krig, er i færd med at føre direkte til krig.«

»Hvad enten de russiske medier, det russiske folk og hele den russiske regering forstår dette eller ej«, siger Roberts som afslutning, »så må det være indlysende for det russiske militær. Det eneste, de russiske militærledere behøver gøre, er at se på sammensætningen af de styrker, der er sendt af NATO for at 'bekæmpe ISIS'. Som George Abert bemærker, så er de amerikanske, franske og britiske fly, der er blevet deployeret, kampfly, hvis formål er luft-til-luft-kampe, ikke angreb på jorden. Kampflyene er ikke deployeret for at angribe ISIS på jorden, men for at true de russiske bombefly, der angriber ISIS-mål på jorden.«

»Der er ingen tvivl om, at Washington driver verden hen imod et Armageddon, og Europa er den, der gør det muligt. Washingtons købte og betalte marionetter i Tyskland, Frankrig og Storbritannien (Det forenede Kongerige) er enten dumme, ligeglade eller magtesløse over for at undfly Washingtons greb. Med mindre Rusland kan vække Europa, er krig uundgåelig.«

Rusland sender budskab med ubåds lancerede krydsermissiler

8. december 2015 – For første gang har Rusland affyret krydsermissiler fra en ubåd imod ISIS-mål i Syrien. Ubåden Rostov-ved-Don affyrede et uspecificeret antal Kalibr krydsermissiler, mens den var neddykket. Den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu sagde til præsident Putin, at både Israel og USA blev adviseret på forhånd om affyringen, hvilket er blevet bekræftet af Pentagons pressesekretær Peter Cook under en pressebriefing her til eftermiddag. Putin bemærkede, at Kalibr krydsermissilet kan armeres med både konventionelle og atomare sprænghoveder og tilføjede, at han håber, atomsprænghoveder »aldrig vil blive nødvendige«.

I øvrigt rapporterede Shoigu, at russiske krigsfly med base i Latakia og Tu-22M Backfire bombefly med base i det sydlige Rusland har fløjet 300 sortier og ramt 600 mål i løbet af de seneste tre dage, og alle sortierne har været ledsaget af Su-30SM kampfly.

Leder, 9. december 2015: NATO har bevæget sig over i

en krigstilstand mod Rusland

Efter fuldstændigt at være blevet taget på sengen af den russiske præsident Putins strategiske flankoperation i Syrien, som annonceredes den 30. september, har Det britiske Imperium og præsident Obama lanceret en igangværende række direkte militære angreb og provokationer imod Rusland, som eskaleres for hver dag, der går. Dette har de gjort gennem helejede datterselskaber såsom ISIS (der mere ligner en gren af Londons Dope, Inc.), den tyrkiske regering, Saudi Arabien osv. Tag denne korte kronologiske oversigt i betragtning:

* 31. okt.: Ruslands Metrojet sprænges i luften over Sinai af ISIS.

* 24. nov.: Tyrkiet nedskyder et russisk SU-24 over Syrien, med klar godkendelse og forudgående ondsksfuld hensigt fra Obamas side. Tirsdag modtog præsident Putin flyets sorte boks, som det lykkedes russiske og syriske styrker at bjærge, og meddelte, at den kun vil blive åbnet under internationale eksperters tilstedeværelse, og at den ville vise, at flyet var blevet ramt i syrisk luftrum.

* 1. dec.: Den amerikanske forsvarsminister Ash Carter annoncerede deployeringen af yderligere amerikanske specialstyrker i Irak, under den irakiske regerings højlydte protester.

* 3. dec.: Tyrkiske tropper invaderede det nordlige Irak under den irakiske regerings skingre protester, igen med klar opbakning fra Obama. Dette eskalerede den 7. dec., da der rapporteredes om yderligere tyrkiske tropper, der gik ind i området, hvilket bragte tallet op på 900 iflg. guvernøren for provinsen Ninive, rapporterer Sputnik. Tyrkiet har nægtet at trække sine tropper tilbage; deres eneste »indrømmelse« har været endnu ikke at sende yderligere 350 tropper, der er opstillet på grænsen, ind.

* 6. dec.: USA bombede en syrisk militærbase i Syrien og dræbte tre soldater; et yderligere amerikansk bombeangreb dræbte 32 civile. Forsvarsministeriet har afvist ansvaret for angrebet på militærbasen og har modargumenteret med, at russerne gjorde det.

Finnian Cunningham, den anti-britiske, irske, politiske analytiker, hvis artikler jævnligt udgives i de russiske medier, opsummerede situationen i en artikel den 7. dec. i *RT*: »På trods af de absurde benægtelser, så er den barske konklusion den, at NATO er i krig med Syrien ... gennem forlængelse betyder dette, at NATO også har bevæget sig over i en krigstilstand imod Rusland, som den syriske præsident Bashar al-Assads regerings allierede.« Cunningham konkluderede: »Det ser ud, som om Washington er parat til at starte en verdenskrig.«

Og den russiske militærekspert Vladimir Bogatyrev gav et interview til Radio Sputnik den 7. dec., hvor han sagde, at Tyrkiets indrykning i det nordlige Irak er en provokation, der er koordineret med den amerikanske regering. »Vi er gået ind i en helt ny fase i kampen mod Daesh [ISIS] ... Det er afgjort en tyrkisk provokation. Og den var selvfølgelig koordineret med USA.«

Men alle disse provokationer på vegne af briterne og Obama går op imod Putins stålsatte beslutning og hans igangværende flankering af provokationerne. Tirsdag meddelte Putin og hans forsvarsminister Shoigu, at Rusland havde lanceret krydsermissiler imod ISIS fra en russisk ubåd i Middelhavet. Putin tilføjede, at missilerne kan armeres med enten et konventionelt sprænghoved eller et atomsprænghoved, men at han håbede, atomsprænghoveder »aldrig vil blive nødvendige«.

Xi Jinping indgår store investeringsaftaler med Sydafrika og Zimbabwe

3. december, 2015 – Xi Jinping er i Sydafrika, hvor han og hans stab har underskrevet 26 aftaler til en samlet værdi af \$6.5 mia. med præsident Jacob Zuma og afrikanske virksomheder. BD-Live rapporterer fra Sydafrika, at handelsaftalerne omfatter:

China Industrial Development Corporation og Beijing Auto Works underskrev en kontrakt til \$835 mio., den største af aftalerne, om at bygge en bilfabrik i Sydafrika, hvis produkter skal sælges til andre afrikanske lande. Den forventes at skabe 2.500 direkte og 7.500 indirekte jobs.

- China Development Bank tilvejebringer en lånefacilitet på \$500 mio. til det sydafrikanske elektricitetselskab, Eskom, til understøttelse af forsyningsselskabets infrastrukturplan.
- Transnet sikrede en \$2.5mia. finansieringsgaranti fra China Export Credit Insurance Corporation, oven i et tidligere \$2.5mia. bilateralt lån fra China Development Bank, til finansiering af jernbane-, havne- og pipeline-projekter. China North Rail og China South Rail vandt sidste år en kontrakt om at bygge mere end halvdelen af 1064 lokomotiver på Transnets anskaffelsesprogram.

I morgen holder Xi åbningstalen ved det andet topmøde i Forum for Kina-Afrika Samarbejde (FOCAC), der finder sted 4.-5. december i Johannesburg, Sydafrika. Den forudgående FOCAC konference fandt sted i Beijing i 2006. Efter den første fandt sted i år 2000 i Beijing med præsident Jiang Zemin, har der

siden været afholdt en FOCAC ministeriel konference hvert tredje år. FOCAC-topmøderne og -konferencerne har fokuseret på fortsat forbedring af samarbejdet mellem Kina og Afrika, et samarbejde, der i mellemtiden er vokset hurtigt.

Efter at have tilbragt en dag ved COP21 konferencen, blev Xi hilst varmt velkommen i Zimbabwe, hvor han mødtes med præsident Mugabe, og underskrev flere aftaler om infrastruktur, finansiering og kultur. I en artikel af Xi publiceret i *Zimbabwe Herald*, stod der, at de tætte bånd mellem Kina og Zimbabwe er en hjørnesteen i Kinas udenrigspolitik. Kinesiske investeringer i Zimbabwe er steget hurtigt, fra \$600 mio. i 2013 til bilateral handel for \$1.24 mia. i 2014.

Det kinesiske engagement i afrikansk udvikling, som demonstreredes ved Xis besøg i Zimbabwe og Sydafrika, viser, at historierne i den vestlige presse om en forestående negativ indvirkning på Kinesisk udviklingsbistand grundet en afmatning i Kinas vækstrater, endnu ikke har berørt Kinas engagement i Afrika.

Foto: Zimbabwes Robert Mugabe hilser Kinas Xi Jinping velkommen.

Xi Jinping: Kinesisk-

afrikansk udviklingsamarbejde er en win-win strategi

4. december 2015 – I sin åbningstale til topmødet for statsoverhoveder ved det andet Kinesisk-Afrikanske Samarbejdsforum (FOCAC), der begyndte i dag i Johannesburg, Sydafrika, annoncerede præsident Xi Jinping en pakke til \$60 mia. i udviklingsbistand og hjælp til Afrika fordelt på ti forskellige programmer over de næste tre år. Topmødets tema, der på forhånd var godkendt af Xi og værten, den sydafrikanske præsident Jacob Zuma, er opbygning af relationer mellem Afrika og Kina, baseret på win-win samarbejde om fælles udvikling. Formålet for topmødet er at uddybe og opgradere det kinesisk-afrikanske samarbejde.

Xi sagde, at fremdriften i Afrikas rivende vækst "ikke er til at stoppe." I løbet af de sidste 15 år er omfanget af den afrikansk-kinesiske handel vokset fra \$10 mia. til \$220 mia., og de direkte kinesiske investeringer i Afrika er steget fra \$500 mio. til \$30 mia. Det kraftigt stigende antal infrastrukturprojekter, som Kina sammen med afrikanske lande engagerer sig i, eksemplificerer det win-win samarbejde, som Xi i dag baserede sine forslag på. Zuma bifaldt den hastigt voksende fællesindsats, der nu gør Kina til Afrikas største handelspartner.

Xi er på sin syvende rejse til Afrika. Dette er hans anden rejse, siden han blev statsoverhoved. Han annoncerede Kinas planer om et win-win samarbejde med Afrika på et tidspunkt, hvor afrikanske lande kæmper med et fald i indtægter, der skyldes prisfaldet på de råvarer, de sælger. På grund af manglende industrialisering er Afrika i stor udstrækning afhængig af at sælge disse råvarer.

Xis engagement i udvikling og samarbejde knuser de nedslående påstande fra de førhen industrialiserede, vestlige lande, som hævder, at den ubetydelige nedgang i den kinesiske økonomis vækstrate vil resultere i en katastrofe for Afrika.

Xis tilbud inkluderer rentefrie lån til \$5 mia., og \$35 mia. i lån med favorabel rentesats. Det kinesiske samarbejde vil omfatte programmer for landbrug, industrialisering, sundhed, kultur, sikkerhed og reduktion af fattigdom. Der er afsat nødhjælp til EUR143 mio. til lande, der har haft en dårlig høst som følge af El Niño. Xi sagde også, at ikke-rentebærende gæld for de fattigste lande vil blive eftergivet ved udgangen af året.

Xi sagde, at Kina vil give \$60mio. til den Afrikanske Union til finansiering af fredsbevarende operationer. Zimbabwes præsident Robert Mugabe, præsident for den Afrikanske Union, karakteriserede Xis forslagspakke som "historisk". Afrikanske iagttagere anser Kina for at være Afrikas mest velegnede partner, fordi de ved, at den kinesiske udviklingsstrategi ikke vil ofre Afrikas langsigtede interesser.

Foto: Reception i FOCAC. Xi Jinping til venstre i billedet, Jacob Zuma ses til højre.

Britisk angreb på BRIKS: Ny plan for regimeskifte i Sydafrika

4. december, 2015 – Som et led i deres helhedsplan for krigsførelse imod BRIKS har briterne nu en ny plan for at omvælte den sydafrikanske regering. Den blev annonceret af den

sydafrikanske veteran-journalist og britiske agent Allister Sparks 2. december på websiden *Business Day* (BDlive.co.za) i artiklen "Ønskes: blød exitstrategi for Zuma – før 2019". Sparks insisterer på, at Zuma må gå af nu. Fordi Zuma har forvaltet økonomien så dårligt (han nævner intet om globalt kollaps), at "vi" ikke har råd til at lade ham afslutte sin valgperiode.

Sparks siger, at forhindringen ligger i Zumas frygt for, at de mange anklager om korrupsion vil vende tilbage og besøge ham, når han forlader posten. Derfor må det regerende ANC og den Demokratiske Alliance enes om at ændre forfatningen, for at bemyndige den nye præsident til at give Zuma amnesti, som den amerikanske præsident Gerald Ford gjorde for Richard Nixon efter Watergate-skandalen. Sparks håber, at Zuma vil blive erstattet af vicepræsident Cyril Ramaphosa, som ikke er kendt for at støtte hverken kernekraft eller BRIKS:

Men som Sparks ved, er præsident Zuma ikke interesseret i en exit, "blød" eller på anden vis. Så hvad taler han om? Eller snarere, hvad er det han *ikke* taler om?

Den britiske plan er at tvinge ANC til at droppe Zuma ved at mobilisere maksimal støtte til deres sydafrikanske Mussolini, Julius ("Juju") Malema, der talte i Royal Institute of International Affairs (Chatham House) få dage før Sparks' erklæring. Invitationen til at tale i Chatham House svarer til at blive 'salvet' af oligarkiet som et aktiv. Malema talte den 25. november til Oxford Unionen, den hæderkronede debatselskab ved Oxford Universitet, før han den 27. november holdt sin tale i Chatham House, hvor han desuden deltog i en dialog med *Financial Times'* nyhedsredaktør Alec Russell. I London talte han også med nogle af de multinationale selskaber og holdt en tale i Sydafrikas Handelskammer. Den britisk styrede sydafrikanske *Mail & Guardian* rapporterede: "Malema var et 'hit' i Storbritannien.

Malema, en intetvidende bølle, svindler og Louis Vuitton-

revolutionær, har opbygget sit angivelige "marxistiske" parti, De Økonomiske Frihedskæmpere (EFF), på omfordelings-demagogi med støtte fra Winnie Mandela og økonomisk støtte fra velhavende sorte sydafrikanere med forbindelser til London og Wall Street. De har også holdt ham ude af fængsel. Ved valget i 2014 dukkede EFF frem som en national kraft med 25 ud af de 400 sæder i Nationalforsamlingen; i provinsvalgene vandt det dengang mere end 8 % af stemmerne i Free State, og mere end 10 % i Gauteng. Malema er en effektiv demagog.

Inden for den samme tidsramme, som Malemas besøg i Storbritannien og Sparks' annoncering af regimeskifte fandt sted, aflagde Prins Harry fra 30. november til 3. december i Sydafrika et officielt besøg, der, som han sagde, var "på vegne af Dronningen". Kongelige besøg er sjældne, og har som regel et u-annonceret politisk formål. Harry mødtes i en time med præsident Zuma den 3. december, efter at han den 1. december mødtes med den pensionerede anglikanske ærkebiskop Desmond Tutu, der nu er erklæret modstander til ANC. Dronningen gjorde fornylig Tutu til æresmedlem af Order of the Companions of Honor.

Foto: Jacob Zuma møder Prins Harry under dennes officielle besøg i Sydafrika.

**RADIO SCHILLER den 7.
december 2015:
Vil Obama og Tyrkiet have**

krig med Rusland?

Med formand Tom Gillesberg

Kina støtter fuldt ud op om Ruslands aktioner i Syrien

6. december 2015 – Talsperson fra det kinesiske Udenrigsministerium Hua Chunying responderede den 4. dec. på spørgsmål om den russiske præsident Putins bemærkninger dagen før i sin tale til nationen, og til Ruslands rolle i Syrien:

»Kinas holdning er konsekvent og klar. Vi er modstandere af alle former for terrorisme og anvendelse af dobbelte standarder i spørgsmålet om kontra-terrorisme. Vi mener, at det internationale samfund bør gennemføre samarbejde omkring kontra-terrorisme efter formålene og principperne i FN's Charter, så vel som efter andre anerkendte grundlæggende normer, der styrer internationale relationer. Alle parter bør opgradere samarbejde og kommunikation, indsnævre uoverensstemmelser og vedtage omfattende forholdsregler for således at skabe synergi i kampen mod terrorisme. Det internationale samfund bør seriøst gennemføre FN's Sikkerhedsråds relevante resolutioner for kontra-terrorisme og gennemføre mere effektivt samarbejde i felter, såsom at afskære terroristernes finansiering.

Lederne af Kina og Rusland er nået frem til en stor konsensus omkring en gensidig tilpasning af det Økonomiske Silkevejsbælte og den Eurasiske Økonomiske Union«, tilføjede hun.

Hua Chunying var udtrykkelig med hensyn til et andet spørgsmål, om, hvorvidt Kina var modstander af Ruslands rolle i Syrien, eftersom det ikke skete via FN:

»Med hensyn til Ruslands kontra-terrorisme-kampagne i Syrien har Kina bemærket, at den blev lanceret efter anmodning fra den syriske regering og havde til hensigt at bekæmpe terroristernes styrker i selve Syrien. Den kinesiske side forstår og støtter altid handlinger for kontra-terrorisme, der er på linje med international lov og sker med godkendelse fra den berørte regering ... Samtidig mener Kina, at de relevante parter seriøst bør gennemføre FN's Sikkerhedsråds relevante resolutioner for kontra-terrorisme og fuldt og helt lade FN spille en førende rolle. Præsident Putin opfordrede faktisk også i sin tale til nationen til oprettelsen af en forenet front imod terrorisme i FN's regi.«

Assad siger, russiske aktioner i Syrien beskytter hele Europa

6. december 2015 – Den syriske præsident Bashar Assad advarede igen i dag, i et interview udgivet af Londons *Sunday Times*, de europæiske nationer om disses aktuelle, katastrofale kurs og pegede som en modsætning på det, Rusland gør:

»De [Rusland] ønsker at beskytte Syrien, Irak, regionen – og endda Europa. Jeg overdriver ikke, når jeg siger, at de beskytter Europa i dag.« Men det, de europæiske nationer gør sammen med USA, hvor de bomber i Syrien uden hans regerings tilladelse, er ulovligt, sagde Assad, og er kun med til at få ISIS-canceren til at vokse.

»Vi ved lige fra begyndelsen, at Storbritannien og Frankrig var spydhoveder i støtten til terroristerne i Syrien, lige fra konfliktens begyndelse«, sagde han. »Vi ved, at de ikke har denne vilje, selv hvis vi vil gå tilbage til kapitlet om militær deltagelse i koalitionen, må den være omfattende, det må være fra luften, fra jorden, for at have samarbejde med tropperne på jorden, de nationale styrker, for at denne indgriben eller deltagelse skal være lovlig. Det er kun lovligt, hvis deltagelsen er i samarbejde med den legitime regering i Syrien. Så jeg ville sige, at de ikke har viljen og de har ikke visionen om, hvordan de skal nedkæmpe terrorismen ...

Så jeg ville sige, for det første, så vil de ikke skabe nogen resultater. For det andet vil det blive skadeligt og ulovligt, og det vil støtte terrorisme, som det, der skete efter at koalitionen begyndte sin operation for et år eller så siden, for dette er ligesom en cancer. Man kan ikke skære i canceren. Man må fjerne den. Denne form for operation er ligesom at skære i canceren, som vil få den til at spredes hurtigere i kroppen.«

Assad gentog ikke desto mindre sit tidligere tilbud om at samarbejde med enhver, der er seriøs omkring at ødelægge ISIS: »Hvis de er parat – seriøst og oprigtigt – til at bekæmpe terrorisme, byder vi ethvert land eller enhver regering, enhver politisk indsats, velkommen; i den henseende er vi ikke radikale, vi er pragmatiske.«

Obama og briterne deployerer

Tyrkiet til at provokere Putin

6. december 2015 – Den ISIS-allierede Recep Erdogans tyrkiske regering deployeres af Obamaregeringen og briterne for at forsøge at provokere den russiske præsident Putin ind i deres fælde med en konflikt, der eskaleres til atomkrig.

De 150 tyrkiske tropper og 25 tanks, der i denne weekend uindbudt gik ind i det nordlige Irak, er »lige ved siden af Mosul og lige imellem kurderne og ISIS«, direkte på smuglerruten for illegal ISIS-råolie ind i Tyrkiet fra Irak, skrev Tyler Durden i ZeroHedge.com den 5. dec. Den tyrkiske avis *Hurriyet* tilføjede, at det er planen, at »Tyrkiet får en permanent militærbase i Bashiqa-regionen i Mosul«.

Den irakiske regering protesterede i går over, at den tyrkiske handling var en »invasion« og krævede deres omgående tilbagetrækning og optrappede i dag med en erklæring fra premierministerens kontor, der lød: »Hvis en tilbagetrækning af disse styrker ikke finder sted inden for 48 timer, har Irak ret til at tage alle tilgængelige muligheder i anvendelse, inklusive at ty til FN's Sikkerhedsråd.« Foreløbig har Tyrkiet kun svaret lakonisk, at det har suspenderet alle yderligere troppeoverførsler.

I betragtning af disse udviklinger spørger Durden: »Dette er sluttelig endnu en optrapning fra Erdogan, og timing, sted og vage forklaringer rejser alle mulige spørgsmål om, hvad disse 150 tropper og 25 tanks foretager sig, men man kan være sikker på, at, hvis Bagdad irettesætter Washington og giver grønt lys til russisk rekognoscering og luftangreb i Irak, vil vi snart finde ud af det.«

Med et par nye hændelser mellem Tyrkiet og Rusland tilbageholdt Tyrkiet tidligere på ugen fire russiske

handelsskibe i den tyrkiske havn Samsun pga. angivelige »manglende dokumenter« og overtrædelse af sikkerheden. Tre af de fire skibe blev frigivet den 4. dec., men et skib er fortsat tilbageholdt. Den tyrkiske handling kom iflg. rapporterne efter russerne tilbageholdt fem tyrkiske skibe i Novorossiysk, der siden alle er blevet frigivet. Og det Tyrkiske Udenrigsministerium har protesteret over, at en russisk soldat i går svingede med en raket-affyrer på sin skulder på dækket af et russisk skib under dets passage gennem Bosporus, der deler Istanbul i to.

Foto: Tyrkiets statsminister Recep Tayyup Erdogan.

Leder, 7. december 2015: USA: En sand præsidentiel erklæring om terrorisme fra Lyndon LaRouche

»Det, vi har her, er et problem, der umiddelbart kan spores til det terrorregime, der ramte Paris og andre dele af Frankrig for nylig. Vi har nu i USA, i mindre skala, den samme type operation med en arabisk gruppe for panik, og som begår masse mord. De masse mord, der styres af Tyrkiet og andre netop nu, er en del af den samme ting, som nu dræber amerikanere i USA på samme basis. Og grunden til, at dette finder sted, er Barack Obama, der har magt til at håndtere dette problem, men ikke gør det. Man kan derfor ikke klage over disse ting, hvis man ikke handler med de midler, der er til rådighed, for at korrigere problemet.«

»Der sker det, at politiets styrker har nogen indsigt i dette

her, men den form for indsigt, der behøves, bliver ikke leveret! USA's præsident er ansvarlig for at håndtere dette, for denne bølge af terror, der smittede fra Frankrig, som kom fra Saudi Arabien oprindeligt, derfra, rammer nu USA, og enten ved USA's præsidentskab det, eller også er det så dumt, at det ikke ved det.«

»Nogen bør gøre noget ved det. Det her vil blive værre. Men hvis man ikke sørger for at blive dette særlige tilfælde af terror kvit – for dette er kun en del af en plan for at skabe massiv uro, på denne måde, internt i USA, så vel som andre steder.«

»Så derfor gør Obama ikke sit job! Obama handler ikke for at redde amerikanske borgeres liv. Og det er den eneste måde at få ram på det her. Lad være med at kommentere det: Korrigér det.«

»Vi er kommet til et tidspunkt, hvor vi ikke simpelthen kan løse et problem ad gangen. Vi må erkende, at hele planeten, under Det britiske Imperiums indflydelse, som sådan; det var Det britiske Imperium, der organiserede de generelle krige i forrige århundrede; [den amerikanske] borgerkrigen var et produkt af dette samme problem.«

»Problemet er således, at vi simpelthen må rense op i dette rod.«

Senere i diskussionen gentog LaRouche:

»Denne præsident må fjernes fra embedet, fordi han terroriserer hele USA's befolkning, og han er derfor ikke skikket til at være USA's præsident.«

LaRouches lederskab overlapper den voksende afsky i landet mod Obamas løgne, og hans afsindige fremstød mod en atomar konfrontation med Rusland og Kina – som på det seneste bruger Erdogans regering i Tyrkiet til at lancere den ene provokation efter den anden imod Rusland. Den 4. dec. var Melon-Scaifes

Pittsburgh Tribune Review den seneste avis, der tog spalteskriver Charles Hurts artikel i *Washington Times* op, hvor denne rejser spørgsmålet om det nødvendige i at aktivere det 25. forfatningstillæg imod en præsident Obama, de er ansvarlig for, at ISIS nu »kommer til Amerika«. Andre medier, såsom *Boston Herald*, er oprørte over Obamas håndtering af San Bernadino-skyderiet og skriver: »Vold på arbejdspladsen? Virkelig?«

Men det er kun få mennesker i USA, der endnu forstår dybden af de forandringer, der kræves for at løse disse problemer – såsom den presserende forlængelse af Verdenslandbroen ud i hvert eneste hjørne af planeten, inklusive i det krigshærgede Mellemøsten. De har heller ikke overvejet den menneskelige kreativitets enestående egenskaber, der ligger uden for de dagligdags vaner med »praktisk tankegang«, og som er nødvendige for at få denne revolutionerende transformation til at ske.

Her kommer LaRouches Manhattan-projekt ind, som netop tager dette afgørende spørgsmål op. Som LaRouche erklærede i sin **'Samtale omkring Pejser'**:

»Sådan noget som en evolutionær proces inden for udvikling af menneskelig kultur eksisterer ikke. Der er virkninger, der finder sted på bestemte tider. Men så kollapser hele kulturen pludselig, den forsvinder, den bliver slagtet. Senere kommer der så en anden person og stimulerer til noget nyt, og giver således menneskeheden en ny chance for at gøre fremskridt.«

»Det er vores opgave at forstå dette spørgsmål om fremskridt, og fremskridt er ikke en evolutionær proces. Det er altid en revolutionær proces, det er aldrig evolutionært! Og alle, der bare sidder og venter på en revolutionær proces, narrer sig selv. En sådan form for revolution må være en genial handling, der ligesom kommer ud af intetheden. Og jeg leder efter folk, der vil gøre den slags arbejde og blive til de genier, der vil forårsage, at fremtiden bliver genfødt.«

